

The Abraham & Millie Arbesfeld
Kollel & Midreshet
Yom Rishon

Sunday Morning Learning Programs for Men & Women

WWW.KOLLELYOMRISHON.ORG
 WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

Perspectives on Teshuvah
and the
Yamim Noraim

Sefer Yonah:
The Boat, the Water,
and the Sinful City

This week's shiurim have been deidcated in memory of
 Rasha Leah bat Tanchum z"l
 whose yartzheit is the 17th of Elul

Professor Smadar Rosensweig
 ד' תשרי תשע"ה • September 28, 2014

1) מלכים ב פרק יד

(כג) בשנת חמש עשרה שנה לאמצייהו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה:

(כד) ויעש הרע בעיני ה' לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל:

(כה) הוא השיב את גבול ישראל מלכוא חמת עד ים הערבה כדבר ה' אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר:

(כו) כי ראה ה' את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל:

(כז) ולא דבר ה' למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש:

2) יונה פרק א

(א) ויהי דבר ה' אל יונה בן אמתי לאמר:

(ב) קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני:

(ג) ויקם יונה לברח תרשישה מלפני ה' וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני ה':

(ד) וה' הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול ביים והאניה חשבה להשבר:

(ה) וייראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הים להקל מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם:

(ו) ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד:

(ז) ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על יונה:

(ח) ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה:

(ט) ויאמר אליהם עברי אנכי ואת ה' אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה:

(י) וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני ה' הוא ברח כי הגיד להם:

(יא) ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער:

(יב) ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם:

(יג) ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם:

(יד) ויקראו אל ה' ויאמרו אנה ה' אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא כי אתה ה' כאשר חפצת עשית:

(טו) וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים מזעפן:

(טז) וייראו האנשים יראה גדולה את ה' ויזבחו זבח לה' וידרו נדרים:

3) רד"ק יונה פרק א

(א) ויהי דבר ה' אל יונה בן אמתי לאמר - זה הנביא לא ראינו נבואה כתובה לו אלא זו שניבא על נינוה אבל מצאנו לו נבואה אבל לא נכתבה שכתוב בספר מלכים הוא השיב את גבול ישראל מלכוא חמת עד ים הערבה כדבר ה' אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר ויש בדבר הזה מחלוקת בדברי רז"ל אמרו יונה תבע כבוד הבן לא תבע כבוד האב ר"ל חשש לכבוד ישראל לפיכך ברח לחוצה לארץ שאינה מקום נבואה כדי שלא ישלחוהו האל ית' לנינוה שידע שיהיו קרובי תשובה ויהיה בזה עונש לישראל ולא חשש לכבוד האל יתברך כמו שנתהפך להם בנינוה מרעה לטובה כך בימי ירבעם בן יואש נתהפך להם מרעה לטובה ויש לשאול למה נכתבה נבואה זו בכתבי הקדש וכולה על נינוה שהיתה מאומות העולם ואין

בו זכר לישראל ואין בכל הנביאים זולתה כמוה ונוכל לפרש כי נכתבה להיות מוסר לישראל שהרי עם נכרי שאינם מישראל היה קרוב לתשובה ובפעם הראשונה שהוכיחם הנביא שבו בתשובה שלמה מרעתם וישראל מוכיחים אותם הנביאים השכם והערב ואינם שבים מרשעם ועוד להודיע הפלא הגדול שעשה האל יתברך עם הנביא שהיה במעי הדג ג' ימים וג' לילות וחי, ועוד שהקיאו הדג ועוד ללמד שהאל יתברך חומל על בעלי תשובה מאיזה עם שיהיו ומוחל להם וכל שכן כשהם רבים:

(ב) קום לך אל נינוה - וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני ולא כתב מה יקרא עליה אלא ממה שקרא עליה בסוף ונינוה נהפכת למדנו כי זאת הקריאה אמר לו שיקרא עליה כי עלתה רעתם לפני למד כי האל יתברך משגיח אף באומות העולם כשתגדל רעתם בחמס וכן בדור המבול ובאנשי סדום כי מלאה הארץ חמס, והחמס מפסיד היישוב והאל יתברך רוצה ביישוב העולם אבל בשאר עבירות אינם חשובים לפניו שישגיח עליהם אלא בישראל לבדם כמו שאמר רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה כמו שפי' בנבואת עמוס:

4 בראשית פרק ו

(ה) וירא ה' כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום:
 (ו) וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו:
 (ז) ויאמר ה' אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני ה'

5 בראשית פרק ז

(א) ויאמר ה' לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה:
 (ב) ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה

6 בראשית פרק ח

(ו) ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה:
 (ז) וישלח את הערב ויצא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ:
 (ח) וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה:
 (ט) ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה:
 (י) ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה:
 (יא) ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ:
 (יב) וייחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ:
 (כ) ויבן נח מזבח לה' ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח:
 (כא) וירח ה' את ריח הניחח ויאמר ה' אל לבו לא אספ לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי:
 (כב) עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו:

7 בראשית פרק ט

(ה) ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם:
 (ו) שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם:
 (א) והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ:
 (ב) ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם:
 (ג) את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ:

8 בראשית פרק יח

- (יז) וה' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה:
 (יח) ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ:
 (יט) כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט למען הביא ה' על אברהם את אשר דבר עליו:
 (כ) ויאמר ה' זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד:
 (כא) ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה:
 (כב) ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני ה':
 (כג) ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע:
 (כד) אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה:
 (כה) חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט:
 (כו) ויאמר ה' אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם

9 בראשית פרק יט

- (א) ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה:
 (ב) ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נליך:
 (ג) ויאמרו אל לוט ויאמרו לו איך האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאתם אלינו ונדעה אתם:
 (ד) ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום:
 (ה) כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני ה' וישלחנו ה' לשחתה:
 (ו) וה' המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת ה' מן השמים:
 (ז) ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים וצמח האדמה:

10 יונה פרק ב

- (א) וימן ה' דג גדול לבלע את יונה והי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות:
 (ב) ויתפלל יונה אל ה' אלהיו ממעי הדגה:
 (ג) ויאמר קראתי מצרה לי אל ה' ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי:
 (ד) ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משבריך וגליך עלי עברו:
 (ה) ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך:
 (ו) אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי:
 (ז) לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי ה' אלהי:
 (ח) בהתעטף עלי נפשי את ה' זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך:
 (ט) משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו:
 (י) ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה לה' ס:
 (יא) ויאמר ה' לדג ויקא את יונה אל היבשה: פ

11) תהלים פרק קיח פסוק ה

מִן הַמִּצֵּר קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַמִּרְחָב יְהוָה:

12) תהלים פרק מב פסוק ח

תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרִיךְ כָּל מִשְׁבְּרִיךְ וּגְלִיךְ עָלַי עֲבֹרוּ:

13) תהלים פרק לא פסוק כג

וְאֲנִי אִמְרָתִי בַחֲפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנְּגֵד עֵינַיךְ אֲכֵן שָׁמַעַתְּ קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֲלִיךְ

14) תהלים פרק קטז פסוק ג

אִפְפוּנֵי חֲבֵלֵי מוֹת וּמִצְרֵי שְׂאוּל מִצְאוּנֵי צָרָה וַיִּגּוֹן אִמְצָא:

15) תהלים פרק ל פסוק י

מִה בָּצַע בְּדַמִּי בְרַדְתִּי אֶל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ עֲפֹר הַיִּגִּיד אִמְתַּךְ:

16) תהלים פרק קמב פסוק ד

בַּהֲתַעֲטַף עָלַי, רוּחִי--וְאֵתָהּ, יָדַעַת נְתִיבָתִי:
בְּאַרְח-זוֹ אֶהְלֵךְ--טִמְנֹנוּ פֶּחַ לִי.

17) תהלים פרק ג פסוק ה

קוֹלִי אֶל ה' אֶקְרָא וַיִּעֲנֵנִי מֵהָר קִדְשׁוֹ סֵלָה: בַּהֲתַעֲטַף עָלַי רוּחִי וְאֵתָהּ יָדַעַת נְתִיבָתִי בְּאַרְח זוֹ אֶהְלֵךְ טִמְנֹנוּ פֶּחַ לִי

18) תהלים פרק קטז פסוק יז

לֶךְ אֲזַבַּח זִבְחַת תּוֹדָה וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא:

19) יונה פרק ג

(א) וַיְהִי דְבַר ה' אֶל יוֹנָה שְׁנֵית לְאִמְרוֹ:

(ב) קוּם לֶךְ אֶל נִינּוּהַ הַעִיר הַגְּדוֹלָה וְקִרְא אֵלֶיהָ אֵת הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֲלֶיךָ:

(ג) וַיִּקַּם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל נִינּוּהַ כְּדֹבֵר ה' וַנִּינּוּהַ הִיתָה עִיר גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים מֵהֶלֶךְ שְׁלֹשַׁת יָמִים:

(ד) וַיַּחַל יוֹנָה לְבוֹא בְּעִיר מֵהֶלֶךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבַּעַיִם יוֹם וַנִּינּוּהַ נִהְפַּכְתָּ:

(ה) וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי נִינּוּהַ בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרָאוּ צוּם וַיִּלְבְּשׁוּ שָׂקִים מִגְּדוֹלָם וְעַד קִטְנֵם:

(ו) וַיִּגַע הַדְּבַר אֶל מֶלֶךְ נִינּוּהַ וַיִּקַּם מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר אֶדְרֵתוֹ מֵעֲלִיו וַיִּכַּס שָׂק וַיֵּשֶׁב עַל הָאֶפֶס:

(ז) וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּנִינּוּהַ מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַגְּדַלְיוֹ לְאִמְרוֹ הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה הַבֶּקֶר וְהַצֹּאֵן אֵל יִטְעֲמוּ מֵאוֹמָה אֵל יִרְעוּ וַיִּמָּוֶן אֵל יִשְׁתּוּ:

(ח) וַיִּתְכַּסּוּ שָׂקִים הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרָאוּ אֶל אֱלֹהִים בַּחֲזָקָה וַיֵּשְׁבוּ אִישׁ מִדְּרֹכוֹ הַרְעָה וּמִן הַחֲמֵס אֲשֶׁר בַּכִּפְיָהֶם:

(ט) מִי יוֹדֵעַ יֵשׁוּב וַנַּחֵם הָאֱלֹהִים וַשׁב מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֶאֱבַד:

(י) וַיִּרְא הָאֱלֹהִים אֵת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי שָׁבוּ מִדְּרֹכֵם הַרְעָה וַיִּנַּחֵם הָאֱלֹהִים עַל הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לָהֶם וְלֹא עָשָׂה:

20) רד"ק יונה פרק ג

(ד) ויחל יונה - כי העיר היתה מהלך שלשה ימים מן הקצה אל הקצה והחל יונה להכנס בעיר עד מהלך יום ובלכתו בעיר היה קורא ואומר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת ר"ל כמהפכת סדום ועמורה כי מעשיה היו כמעשיהם:

(ה) ויאמינו - כי אנשי האניה היו בעיר והעידו עליו כי הטילוהו אל הים וכל ענינו כמו שהיה לפיכך האמינו בנבואתו ושבנו בתשובה שלמה:

ויקראו צום - קודם אזהרת המלך עשו תשובה מעצמם והתענו ולבשו שקים:

(ו) ויגע הדבר - הדבר אשר דבר הנביא וקרא על העיר:

ינחם האלהים - כי כל דבריו שאמר להרע לבני האדם בתנאי אם לא ישובו אבל אם ישובו יסלח וזו המדה היא ממדותיו ית' כמו שאמר בתורה וכן אמר ירמיהו רגע אדבר וגו' וכן אמר יחזקאל ובשוב רשע מרשעתו וגומר:

21) ירמיהו פרק יח

(ז) רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאביד:

(ח) ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: ס

(ט) ורגע אדבר על גוי ועל ממלכה לבנת ולנטע:

(י) ועשה הרעה הרע בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותו

22) יחזקאל פרק ג

(יח) באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש:

(יט) ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת: ס

(כ) ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך אבקש:

(כא) ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת: ס

23) יחזקאל פרק יח

(כא) והרשע כי ישוב מכל חטאתו חטאתיו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות:

(כב) כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה:

(כג) החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני ה' הלוא בשובו מדרכיו וחיה: ס

(כד) ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו צדקתיו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא במ ימות:

(כה) ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו:

(כו) בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות: ס

(כז) ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה:

(כח) ויראה וישוב וישב מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות:

(כט) ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן:

(ל) לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני ה' שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון:

(לא) השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם במ ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל:

(לב) כי לא אחפץ במות נאם אדני ה' והשיבו וחיו: פ

24 יונה פרק ד

- (א) וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו:
 (ב) ויתפלל אל ה' ויאמר אנה ה' הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה:
 (ג) ועתה ה' קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי: ס
 (ד) ויאמר ה' ההיטב חרה לך:
 (ה) ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר:
 (ו) וימן ה' אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה:
 (ז) וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון וייבש:
 (ח) ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי:
 (ט) ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות:
 (י) ויאמר ה' אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד:
 (יא) ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

25 רד"ק יונה פרק ד

- ויחר לו - כמו שפירשנו בעבור ישראל שלא שבו מדרכם הרעה:
 (ב) ויתפלל - יונה התפלל קח נא את נפשי ואמר בתחלת תפילתו אנא ה':
 הלא זה דברי - מה שהייתי חושב ומדבר עם לבי כי הייתי מפחד שישוכו ותנחם על הרעה ותהיה תשובתם גורמת רעה לישראל:

26 יואל פרק ב

- (יא) וה' נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול יום ה' ונורא מאד ומי יכילנו:
 (יב) וגם עתה נאם ה' שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד:
 (יג) וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל ה' אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה:
 (יד) מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסך לה' אלהיכם: פ
 (טו) תקעו שופר בציון קדשו צום קראו עצרה:
 (טז) אספו עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה:
 (יז) בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי ה' ויאמרו חוסה ה' על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם:
 (יח) ויקנא ה' לארצו ויחמל על עמו:
 (יט) ויען ה' ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים:

27 תלמוד בבלי מסכת יומא דף פו עמוד ב

- אמר ריש לקיש: גדולה תשובה, שזדונות נעשות לו כשגגות, שנאמר (הושע יד) שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעונך. הא עון מזיד הוא, וקא קרי ליה מכשול. איני? והאמר ריש לקיש: גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכיות, שנאמר (יחזקאל לג) ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם (חיה) (מסורת הש"ס: [הוא]) יחיה! - לא קשיא; כאן - מאהבה, כאן - מיראה.

28 ויקרא פרק טז

(כט) והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם:

(ל) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו:

(לא) שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם:

29 ספר שערי תשובה לרבינו יונה שער ב

ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (יבמות מט ב, ישעיה נה, ו): "דרשו ה' בהמצאו" - אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים. ומצות עשה מן התורה להעיר אדם את רוחו לחזור בתשובה ביום הכפורים, שנאמר (ויקרא טז, ל): "מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו", על כן הזהירנו הכתוב שנטהר לפני ה' בתשובתנו והוא יכפר עלינו ביום הזה לטהר אותנו.

30 תהלים פרק לד

(יב) לכו בנים שמעו לי יראת ה' אלמדכם:

(יג) מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב:

(יד) נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה:

(טו) סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: